Влада - Радам!

Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

№ 241 (2243) ♦ Субота, 25 грудня 1999 року ♦ Ціна договірна

25 грудня

✔ 1921 р. Помер Володимир Короленко, письменник.

✔ 1941 р. Розпочалася Керченсько-Феодосійська десантна операція визволення Керченського півострова.

✔ 1975 р. У Києві відкрито пам'ятник Івану Котляревському, класикові української літератури.

✔ 1992 р. Зареєстровано Українське культурно-просвітницьке благодійне товариство імені Василя Стуса.

Десять днів, що сколихнуть бюджетну систему

Ранкове і денне засідання 24 грудня

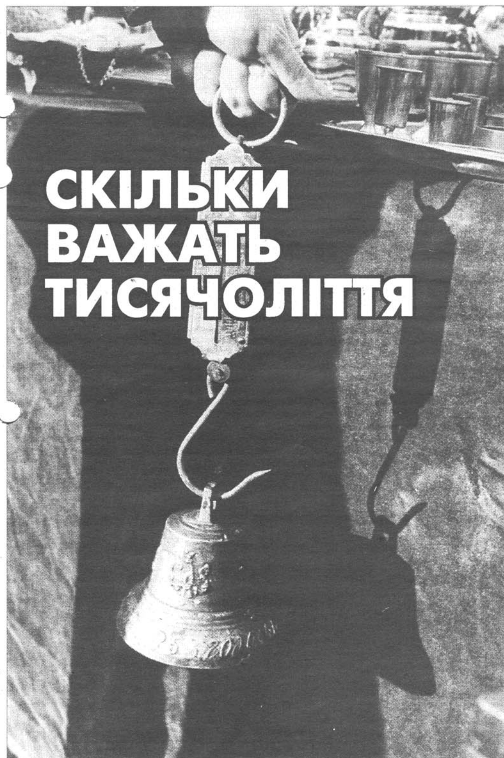
Парламентська хроніка

Я цілком поділяю ідеологію формування бюджету-2000 на основі реформування міжрегіональних бюджетних стосунків, уникнення збочень у формуванні державного і міжрегіональних бюджетів. Мені також не подобається фінансова монополізація центру з відповідними наслідками для регіонів. Про це на сесії Верховної Ради заявив новий Прем'єр-міністр Віктор Ющенко під час розгляду законопроекту про особливий порядок бюджетного фінансування до прийняття основного фінансового закону наступного року.

(Закінчення на 2-й стор.).

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Цей безмен потрапив в об'єктив на одному з київських базарів. Він дуже старий. Можливо, він зважував ще новонародженого Христа дві тисячі літ тому, а трохи пізніше, може, йому довелося перевіряти на вагу тридцять срібняків для Юди. Господи, чого лише він не зважував! Оцей дзвін уперше побував у безмена ще молодим і веселим, а тепер ось — старий і без'язикий — знову зважується, просто як кольоровий брухт. Вони з безменом майже ровесники, тому безменові важко бути об'єктивним. Але він робить своє діло добросовісно, як звик. Що йому так звана «проблема-2000», котра загрожує змішати числа в мізках комп'ютерів? Старий дзвін тихо гуде: «Сьогодні десь у світі починається Різдво!». А старий безмен скрипить у відповідь: «Христос ся рождає, брате!».

Фото Юрія ВЕНГЕРЕША.

Офіційно

Сподівання тільки на себе

29 грудня виповнюється 8 років з дня встановлення дипломатичних відносин між Україною і Вірменією. На думку Голови Верховної Ради України Олександра Ткаченка, це велика подія. На зустрічі з міністром закордонних справ Республіки Вірменія Варданом Осканяном Олександр Миколайович відзначив динамізм у розвитку наших відносин і необхідність збільшення обсягів товарообігу.

Олександр Ткаченко поінформував вірменську делегацію про те, що із 5 двосторонніх договорів Верховна Рада ратифікувала чотири, а також про свої зустрічі з парламентаріями з Вірменії під час нещодавніх пленарних засідань Генеральної асамблеї ПАЧЕС у Києві. Він висловився за підтримку українським парламентом Вірменії, яка подала заявку на членство у Раду Європи. «Якщо казати про нашу спільну роботу в МПА СНД, то тут немає жодних розбіжностей щодо гармонізації законодавчого поля, — наголосив глава Верховної Ради. — Не слід чекати, що до нас хтось прийде і щось принесе. Можна сподіватися тільки на себе. А часом керівникам СНД лінькі серйозно розробити транснаціональні економічні проекти. Адже у наших країн збігаються рівень менталітету і рівень підготовки кадрів».

Співробітництво

Багатітимемо регіонами

У Донецьку підписано договір про співробітництво в розвитку базових галузей Дніпропетровської та Донецької областей. Головним поштовхом стала взаємна залежність сусідських підприємств металургійної та вугільної промисловості. Договір на п'ять років передбачає вчасні взаємні поставки сировини (криворізької руди та донецького коксівного вугілля) і є реальним кроком у розвитку регіональної економіки. Важливість події підтвердив і Президент України Леонід Кучма, який перебував у Донецьку з робочим візитом і взяв участь у підписанні документа. На тверде переконання глави держави, Україна має багатіти регіонами. А приклад східних областей—партнерів засвідчив, що можна розв'язувати економічні проблеми на регіональному рівні.

У номер

Третина киян не голосувала б за жодну з партій,

якби вибори до парламенту відбулися тепер

Про це свідчать підсумки телефонного соціологічного опитування, здійсненого Асоціацією молодих українських політологів і політиків, повідомляє агентство «Інтерфакс-Україна». В цілому опитано більш як 400 респондентів у всіх районах Києва.

Найбільшу підтримку мешканців столиці отримали Соціалістична (13%) і Комуністична (9%) партії України. Далі йдуть Український Народний рух (Костенко) — 8,5%, Соціал-демократична партія (об'єднана) — 6,5 %, Народний рух України (Удовенко), Народно-демократична і Прогресивна соціалістична партії, які набрали по 6,25% голосів потенційних виборців.

Ми змусимо владу усвідомити

Лідер Конфедерації вільних профспілок і Незалежної профспілки гірників України Михайло Волинець заявляє, що конфедерація планує «у лютому зупинити шахти й організувати потужні страйки» у разі невиконання урядом вимог профспілок.

«Ми змусимо владу усвідомити, які серйозні проблеми вугільної промисловості, як твердо налаштовані шахтарі розв'язувати свої питання, — зазначив він.

❍ Виповнилося 25 років з дня заснування спортивної бази олімпійської підготовки «Святошин», що поблизу Києва.

❍ Біля села Курники Тернопільської області зійшов з рейок тепловоз потяга «Шепетівка—Івано-Франківськ». Жертв немає.

❍ Через несприятливі погодні умови знову відкладено запуск ракети «Циклон-2».

❍ У райцентрі Липовець на Вінниччині відкрито меморіальну дошку альпіністу Василеві Копитку, який не повернувся з Евересту.

P.S.

Сьогодні католики світу відзначають Різдво Христове

У номер

✓ **Київ**

Хочеш бути людиною...

Під знаменами 16 партій і обласних громадських організацій в Сумах відбувся останній в нинішньому році мітинг протесту проти антинародної політики влади. Консолідувавши свої зусилля, і праві, і ліві вивели на майдан Незалежності близько тисячі своїх прихильників під гаслом: «Хочеш бути людиною, чини опір!». Поштовхом до проведення цієї акції послугувало різке підвищення останнім часом в області цін на продукти харчування, а також перебої з енергопостачанням, багатомісячна заборгованість у пенсіях і зарплаті.

У прийнятій резолюції учасники мітингу, зокрема, зажадали від Президента України припинення порушень чинного законодавства і Конституції щодо земельного питання і проведення референдуму, відміни підвищення цін на продукти найпершої потреби, демонополізації у постачанні твердого палива, повернення в державну власність обласної енергетичної компанії.

В уряд – професіоналів, яким довіряє прем'єр

Президент України Леонід Кучма вважає, що в нового Прем'єр-міністра Віктора Ющенка є «стовідсоткова можливість» сформувати Кабінет Міністрів із тих людей, яким він довіряє, вважає професіоналами. Про це Президент заявив у четвер журналістам на прес-конференції у Донецьку.

За словами Л. Кучми, це не означає, що Президент буде осторонь процесу формування уряду. «Це буде спільна робота з пріоритетом думки В. Ющенка», — наголосив глава держави.

Л. Кучма зазначив, що В. Ющенко, можливо, узгоджуватиме кандидатури з керівниками парламентських фракцій, а може, уряд буде сформовано з урахуванням майбутньої парламентської більшості.

У «Молодої України» новий голова

Розкол у партії «Молода Україна» призвів до того, що позачерговий надзвичайний з'їзд, який нещодавно відбувся в Києві, висловив недовіру голові Олександру Донію і зняв його з цієї посади.

Делегати зазначали, що останнім часом він прагнув одноосібно розв'язувати всі питання, не приділяв достатньої уваги проблемам розвитку партії, дбав здебільшого про «розкрутку» власного іміджу. Всіх, не згодних з керівником, однопартійці просто виключали з організації.

Близько 200 делегатів з'їзду, що представляли 17 регіонів України, після відвертого обговорення майже одностайно обрали новим головою партії члена головної ради «Молодої України» Анатолія Голубченка.

Ущипніть владу за серце

Президент України Леонід Кучма вважає, що місцевим органам влади треба надати більше повноважень і водночас із тим підвищити вимоги до них. Про це він заявив у четвер у Донецьку на нараді на шахті «Трудівська» ДХК «Донецьквугілля».

Місцева влада, підкреслив глава держави, повинна відповідати за те, що робиться в регіоні.

На думку Л. Кучми, місцеві органи влади отримали більше повноважень шляхом передачі їм управління корпоративними правами. Глава держави зазначив, що в 1999 році вимоги до керівників місцевих органів влади будуть ще більш жорсткими. «Ми не триматимемо на посаді тих, хто плутає свою кишеню з державною, відстоює кланові інтереси, а не інтереси народу», — заявив він.

✓ **Фотофакт**

Сьогодні В'ячеславу Чорноволу сповнилося б 62 роки. Трагічна смерть у березні перекреслила грудневі іменинні вітання. День народження визначного політика рідні, близькі, керівники партій, державні діячі і просто шанувальники В'ячеслава Максимовича відзначали на Байковому цвинтарі: тут учора біля могили Чорновола відбулася панахида на вшанування його світлої пам'яті.

Фото Юрія ВЕНГЕРЕША.

Десять днів, що сколихнуть бюджетну систему

Ранкове і денне засідання 24 грудня

Парламентська хроніка

(Початок на 1-й стор.).

Для того, щоб адаптувати нову бюджетну ідеологію і віднайти під цю ідею додаткові 2,4 млрд. гривень, В. Ющенко попросив у Верховної Ради 10 днів — до 31 грудня, щоб подати проект бюджету-2000 саме, як він сказав, з такими акцентами.

У прийнятому Верховною Радою рішенні про особливе фінансування поточних витрат вказано, що це фінансування відбуватиметься в межах надходжень до держбюджету нинішнього року, фінансування новостворених установ — за тимчасовим кошторисом, а видатки за так званими захищеними статтями — насамперед. Окрім заборони капітальних видатків, парламент визнав за доцільне вказати на заборону спрямування бюджетних коштів на заходи з опитування громадської думки про проведення референдуму. Не менш гострий був розгляд і законопроекту про внесення змін до Закону України «Про пенсійне забезпечення» з пропозиціями Президента. Як зауважувалося, цей закон про підвищення мінімальної пенсії Верховна Рада приймала тричі. Тричі Президент України без жодного зауваження до тексту закону повертав його Верховній Раді. Позиція і глави держави, і уряду зрозуміла: немає коштів. Голова Пенсійного фонду Борис Зайчук знову заявив, що з 12,4 млрд. гривень, які парламент пропонує відшукати для підвищення пенсій, 10 млрд. сьогодні знайти нереально. Водночас і основний співдоповідач голова Комітету у справах пенсіонерів, ветеранів та інвалідів Петро Цибенко та інші парламентарії наголошували, що за Конституцією і чинним законодавством мінімальна пенсія не повинна бути нижча за межу малозабезпеченості, яка на сьогодні становить 118,3 гривні. Нинішня ж мінімальна пенсія становить усього 20 відсотків від цієї суми, а парламент пропонує пенсію хоча б на рівні 50 відсотків від межі малозабезпеченості. Парламентарії наголошували, що давно час відійти від запропонованої урядом ідеології розгляду цього питання, за якою уряд каже, що підвищимо пенсії тоді, коли з'являться у держави кошти. Разом з тим, як наголошувалося, ніхто не запитує, чи є у людей кошти, піднімаючи, скажімо, плату за комунальні послуги. Як наслідок, Верховна Рада знову відстояла свою позицію.

Окрім того, парламент без обговорення, як цілком зрозуміле, прийняв закон про державну соціальну допомогу дітям-інвалідам та інвалідам з дитинства, ратифікував Європейську хартію регіональних мов або мов меншин, розглянув законопроект про виконання земельного законодавства

при реформуванні аграрного сектора економіки, а також проект закону про увічнення Перемоги у Великій Вітчизняній війні.

Парламент розглянув низку законопроектів про пенсійне забезпечення громадян та оплату праці. Зокрема, було внесено зміни до Кодексу законів про працю щодо роботи за наймом, а також внесено зміни до закону «Про оплату праці» щодо компенсації втрат під час затримки виплат заробітної плати.

Тривалі дискусії виникли довкола внесення змін до закону про державні гарантії відновлення заощаджень громадян. Оскільки немає перспективи грошової компенсації цих заощаджень, було запропоновано використати компенсацію товарними ресурсами і послугами. Шляхом взаємозаліку сплачувати за навчання дітей, відшкодовувати борги за комунальні послуги тощо. Щоправда, це передбачено лише для певної категорії громадян —учасників бойових дій, інвалідів, багатодітних сімей, а також потерпілих від стихійних лих. Законопроект прийнято у першому читанні.

Ухвалено також Концепцію сталого розвитку населених пунктів та внесено зміни до закону «Про громадянство України», яким удосконалено процедуру прийняття громадянства нашими земляками, котрі повертаються з районів Крайньої Півночі та Далекого Сходу, а також колишніми військовослужбовцями.

Верховна Рада завершила пленарний рік. Наступне засідання відбудеться 10 січня 2000 року.

З 4 січня 2000 року народні депутати після роботи в округах працюватимуть у парламентських комітетах і фракціях.

Анатолій БЕНЬ.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Борги — похідна економічної політики

Вечірнє засідання 23 грудня

Депутати зняли з розгляду до оприлюднення рішення Конституційного Суду проект загальної частини Кримінального кодексу у другому читанні. Після його затвердження в першому читанні було створено робочу групу з депутатів, членів уряду, науковців, експертів міжнародних організацій. Під час доопрацювання проекту кодексу різні суб'єкти законодавчої ініціативи внесли понад 3 тисяч поправок. Серед них були і законодавчі новели. Найістотнішою зміною, порівняно з варіантом, прийнятим у першому читанні, було поновлення смертної кари як вищої міри покарання за тяжкі злочини. Саме це і стало каменем спотикання при постатейному затвердженні загальної частини проекту кодексу. Адже, вступаючи до Ради Європи, Україна взяла на себе зобов'язання замінити смертну кару довічним ув'язненням.

У першому читанні прийнято проект закону про державний борг, розроблений у Комітеті ВР з питань фінансів і банківської діяльності. Уряд пропонував свій варіант. Як наголосив у доповіді заступник голови комітету Богдан Губський, формування державного боргу — це похідна економічної політики, втілювана державою. За його словами, показники внутрішнього державного боргу становили: на 1 січня 1997 року — 3,7 млрд. грн., на 1 січня 1998-го — 10,2 млрд. грн., на 1 січня 1999-го — 13,44 млрд. грн., на 1 листопада — близько 14,6 млрд. грн. Зовнішній борг держави за станом на 1 січня 1997 року становив 8,6 млрд. доларів США, на 1 січня 1998-го — 9,5 млрд. доларів, на 1 січня 1999-го — близько 11,5 млрд. доларів, на 1 листопада поточного року — близько 12,7 млрд. доларів. Зростання державної заборгованості не супроводжувалося очікуваними зрушеннями в економіці країни, відзначив Б. Губський. Сьогодні особливу турботу викликає пікове навантаження платежів за зовнішнім держборгом в наступному 2000 році.

Концептуальною основою законопроекту про державний борг є об'єднання в одному законодавчому акті всього комплексу норм щодо регулювання внутрішнього та зовнішнього боргів. Зокрема, визначається, що державний борг України не повинен перевищувати ліміт державного боргу, який затверджується парламентом в законі про держбюджет. Причому, визначаються ліміти внутрішнього і зовнішнього боргів, державних гарантій на черговий бюджетний рік. Реєстр державних боргів, а також гарантій веде Міністерство фінансів. Передбачено щоквартальний механізм контролю Верховною Радою за станом державного боргу. Угоди щодо зовнішніх запозичень укладає Кабінет Міністрів, їх має ратифікувати парламент. При наданні позик під державні гарантії потрібно підтвердити спроможність позичальників погашати заборгованості. Для виконання державних гарантій створюється відповідний фонд (за рахунок бюджетних коштів, а також коштів суб'єктів підприємництва, яким надано гарантії).

Сесія також розглянула проекти законів, подані Президентом України, про реформування Національної гвардії та про порядок направлення підрозділів Збройних сил України до іншої держави. Прийняття рішень перенесено на січень.

Юліана ШЕВЧУК.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до Закону України «Про податок на додану вартість»

Верховна Рада України **постановляє:**

I. Внести до Закону України «Про податок на додану вартість» (Відомості Верховної Ради України, 1997 р., №21, ст.156, №37, ст.239, №38, ст.250, №47, ст.294, №51, ст.305, ст.307; 1998 р., №10, ст.37, №17, ст.83, №18, ст.95, №20, ст.100, №33, ст.224; 1999 р., №4, ст.33, №7, ст.53, ст.54, №15, ст.83, ст.88, №18, ст.140, ст.142, №26, ст.214, ст.216, №32, ст.264, №35, ст.302, №38, ст.338, ст.341, ст.343, ст.352, №39, ст.356, ст.357 та зміни, внесені Законом України від 20 жовтня 1999 року) такі зміни:

1. Підпункти 6.2.5 і 6.2.7 пункту 6.2 статті 6 виключити.

2. Пункт 11.22 статті 11 виключити.

II. Цей Закон набирає чинності з 1 січня 2000 року.

Президент України Л. КУЧМА.

м. Київ, 3 грудня 1999 року.
№ 1274-XIV.

Там, де равлики випромінюють світло

Виставка тижня

У Київському головному управлінні містобудування та архітектури відкрито виставку виробів з американського кольорового скла, створених за знаменитою технологією «тіффані». Унікальність експозиції в тому, що автори робіт — сумчани Олег та Олена Пивоварови — єдині в Україні художники, яким підвладне це мистецтво.

Народні депутати Григорій Дашутін та Інна Богословська діляться враженнями від виставки

Палаючі маки на струнконогому торшері. Бабки з ажурними крильцями на світильнику. Равлики-нічники з краплевидих кульок. Прозоре листя бамбука. Картини з лісовими хижаками. І навіть — карта України. Це і ще чимало різних див побачили відвідувачі експозиції. Саме ці естетські витвори, у майбутньому — акценти інтер'єрів, об'єднано не для всіх знайомим словом «тіффані».

А Тіффані — це прізвище американського дизайнера, який давним-давно придумав свій тип вітражного скла. Оригінальний спосіб склеювання строкатих скляних клаптиків став згодом надзвичайно популярним. На нещодавньому аукціоні «Сотбіс» за люстру двадцятих років, вироблену за художніми принципами Тіффані, пропонували майже 900 тисяч доларів.

Сучасні вітчизняні зразки тягнуть на скромніші суми, хоча доступні не всім. Ціна залежить від кількості з'єднуваних детальок. Уже можна почути прогнози, що твори сумських художників колись стануть сімейними реліквіями та безцінним антикваріатом.

Такої думки — і народний депутат України Григорій Дашутін. Саме завдяки йому та концерну «Укрросметал» незвичайне мистецтво розвинулося і в нашій країні. Почалося все з того, що після чотирирічного стажування в Німеччині подружжя Пивоварових завітало до Григорія Петровича й переконало його в доцільності нової справи. Яка, до того ж, має приносити доларові плоди, не зайві для вітчизняної економіки. Створили студію, в якій тепер працюють 20 чоловік. Налагодили постачання особливого скла зі Штатів (ніде більше в світі його не випускають). За три роки повністю опанували всі тонкощі технологічного процесу. І нині, окрім авторських робіт, «шиють» з яскравих скелець на замовлення будь-який «каталожний варіант». Усе, що завгодно: від гральних карт — до розкішних вітражів.

Ольга КЛЕЙМЕНОВА.
Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Він завжди нам давав шанс. І тепер його має сам

Призначення тижня

Незаперечна підтримка кандидатури Віктора Ющенка на пост Прем'єр-міністра України і підпис Президента під указом про це призначення коментувалися оплесками народних депутатів і схвальними відгуками людей, далеких від політики.

Про таких, як він, кажуть: домашній. Одна з газет написала, що Віктор Андрійович наїжджає у гості до своєї матері в Недригайлівський район на Сумщині, як правило, з багатьма родичами та друзями. Він пишається своєю мамою, як країною. Вправно пише картини маслом і рубає дрова. І те й друге видає в ньому невиправного реаліста. Але нічого спільного з реалізмом, скажімо, російського прем'єра, у Віктора Ющенка немає. Його реалізм також домашній, який пішов від недригайлівського народного реалізму.

Залишимо емоції історикам та екзальтованому жіноцтву. Але запам'ятаємо ось що. Вищу гілку виконавчої влади країни сьогодні репрезентує людина, яка упродовж нової історії України завжди нам надавала шанс жити краще, ніж дотепер. Відтоді, як перебувала на посаді голови правління Нацбанку. Відтоді, як повела непримиренну боротьбу за стабільність національної грошової одиниці, в тому числі — гривні, яку без перебільшення можна назвати нашим історичним шансом.

Віктора Ющенка часто називають реформатором нової хвилі, але навіть якщо це так насправді, то все одно він відрізняється від, скажімо, Віктора Пинзеника або Сергія Тигипка. Важко собі уявити, що курсовий обвал, якого очікували внаслідок десятиразового перевищення попиту на тверду валюту над пропозицією (у перших двох кварталах цього року), вони усували б, як він, —жорсткими адміністративними заходами. Чому, власне, Віктор Ющенко наступав на горло своїй пісні про лібералізацію валютного ринку, зрозуміло тепер. То було чи не єдиним шансом зберегти для України цю лібералізацію в майбутньому. Він дав цей шанс — і комерційні банки скористалися ним. Справді, гривня за лібералізацію курсоутворення сплатила високу ціну — і за голодного резервного пайка ми маємо неабиякі, насамперед бюджетні, клопоти. Але, схоже, ми втратили ілюзії і зберегли віру в майбутні реформи.

Нарешті ми надали шанс йому — Віктору Ющенку. І якщо він виправдає наші надії, матиме ще один — на майбутніх президентських виборах.

Сергій ВЛАД, журналіст.

Демократичне зомбування на тлі російської владної ширми

Наприкінці 1999 року в Росії перемогла державна (чи, якщо хочете, державницька) ідея «Великої Росії» у всіх її відтінках

Коментар тижня

У виборах до Державної Думи Росії, що недавно відбулися, як на мене, не так важливо, хто конкретно тріумфує. Набагато важливіше, яка ідея перемога через волевиявлення громадян. Перебуваючи за сприяння фондів «Демократичні ініціативи» та «Відродження» у складі однієї з українських груп спостерігачів на російських виборах в Єкатеринбурзі та Москві, я зробив принаймні три головні висновки.

Насамперед те, що вибори справді відбулися в конституційний термін і без особливих технічних порушень, які могли вплинути вирішально, так чи інакше, на результати голосування. Визначальну роль для вибору багатьох зіграло інформаційне зомбування населення, коли за умов «інформаційного вакууму» щодо «заборонених» кандидатів телеканали (в російській глибинці вони — нерідко єдині) агітували тільки за «своїх». Такі вибори — демократичні (бо «демос» голосує). Але питання в тому, чи можна їх назвати демократичними по-справжньому, якщо людей через брак різнобічної інформації про більшість кандидатів фактично позбавляють права вибору і вони голосують за тих, кого їм нав'язують.

Такий підхід до виборів, схоже, справді є «ноу-хау» пострадянських «демократів», які прагнуть влади і отримують її за допомогою зовні демократичних атрибутів. Але загалом ця проблема — виклик кінця тисячоліття для «старих» міжнародних демократичних інституцій (Ради Європи, ОБСЄ тощо), які вочевидь виявилися до нього не готовими і тому не знають, що робити з такою «демократією».

По-друге, в Росії було кого зомбувати. Висліди виборів свідчать, що їх загальний результат визначили не усталені політичні погляди виборців, а так званий політично «плаваючий» електорат. Довгожителі Думи (КПРФ, ЛДПР і «Яблоко») загалом зібрали голосів менше за нових політичних фігурантів («Отечество — Вся Россия», «Единство—Медведь» і Союз правил сил). Перші можуть похвалитися тим, що мають постійних прихильників. Другі — що вдало залучили номенклатурні владно-адміністративні важелі, грамотну інформаційну політику і мобілізували електоральне «болото».

І нарешті, по-третє, цього разу чітко визначилося і загальне політичне забарвлення російської владної ширми, і методи, якими за нею діятимуть.

Загалом можна стверджувати, що наприкінці 1999 року в Росії перемогла державна (чи, якщо хочете, державницька) ідея «Великої Росії» у всіх її відтінках.

Умовно цю ідею можна охарактеризувати як ненаціональний політичний націоналізм, коли на першу роль виходить не етнічне походження громадян, а їхня «російськість» — належність до держави — Росії. Іншими словами, влада монопольно привласнила собі право на патріотизм.

Може, й надто образно сказано, але російська влада цього разу справді зробила все, щоб усунути з Думи російських напівфашистів із «Русского национального единства». Не потрапили до Думи «Конгресс русских общин» і відомий «любитель України» Сергій Бабурін. Одне слово, вийшла політично-націоналістична «кава з молоком».

Однак суть російської політики це навряд чи змінить, бо пропонуватиме цю «каву» не хто інший, як «спадкоємець»-прем'єр Володимир Путін. А він, як відомо, готовий ворогів Росії «мочити і в туалеті». І головне, що, окрім «ОВР», яке бажає висунути Є. Примакова своїм кандидатом у президенти Росії, решта нинішніх думських фаворитів дружно «лягла» під Путіна, обіцяючи йому підтримку як прем'єру, а потім, звісно, і як кандидатові у президенти.

В. Путін, вибудовуючи «державний націоналізм», має задовольнити увесь спектр відтінків його носіїв-патріотів. Також і тих, хто не мислить Великої Росії без «малої» України під своїм крилом. І В. Путін це вже робить, коли нещодавно звично «пограв» енергетичними м'язами і звинуватив Київ у крадіжці газу.

Володимир СКАЧКО, журналіст.

Київ—Москва—Єкатеринбург—Київ.

Колаж Олександра ВЛАСОВА.

Пам'ятає Со

Тисячі радянськи
на чужині, у п

Війна розкидала українців по всій Європі, по всьому світу. Різні шляхи-дороги вели їх на ч
єнних дій сотні тисяч наших співвітчизників потрапили у ворожий полон, а відтак — на
ськовополонених. А ті, які намагалися тікати, виявляли непокору, — в концентраційні т
приречені на смерть, підпільники й партизани, котрі діяли на території України, чи й мі
гали їм. Тисячі наших співвітчизників окупанти силоміць вивезли до Рейху як дешеву роб
так званих остарбайтерів українців було найбільше. Траплялися й такі, що, маючи добре
ходили в тій чи іншій столиці якесь помешкання і під чужим прізвищем збирали розвідниц
Та, втім, навіть на фашистській каторзі, у неймовірно тяжких обставинах патріотично
кали руки. Чим тільки могли шкодили ворогові, наближаючи таким чином його поразку.
робітництва наших співвітчизників і зарубіжних патріотів у антифашистській боротьбі
гатьох європейських народів. Їх увічнено на стендах музеїв, у книгах-спогадах, у назвах ву
ках...

Так, із трьох тисяч радянських людей, які воювали у партизанських загонах тодішньої Че
становили втікачі з фашистських таборів. А в Східній Словаччині діяла велика партизан
дуванням запорожця І. Балюти, організована також в основному з радянських гро ян.
Улітку 1944 року тільки на півночі й сході Франції діяло 60 груп і загонів, сформов із р
більшого з утікачів із фашистських таборів. Цими загонами командували В. Порик, І. Со
ченко, І. Рябов, О. Ткаченко, В. Соломатін та інші.

В італійських партизанських бригадах і загонах воювало також понад дві тисячі радянсь
країнах, було серед них і багато українців. Так, заступником командира відомого «Російсь
ну» в районі Емілії-Романьї був кіровоградець Микола Чорноус. В окремому диверсійному
вінціях Модена і Реджо-Нель-Емілія особливо відзначився луганчанин Микола Семиряжко.
ний італійською медаллю боєць гарібальдійської бригади провінції Модена Михайло Савче
Фріулі діяв добре відомий партизанський батальйон на чолі з харків'янином Віталієм Ли

Заповіт нащадкам

Борис Олійник

Ти подумай, Париж...

Василю Порику

Вітер м'яко згорнув туман, як парик,
І поклав до підніжжя Ейфеля...
Ти ще спиш, Париж?
Досипай, Париж,
Додивляйся голубі пастелі.

А мені аж за Вінницю треба йти,
За левади, за тишу м'ятну,
Там в далекі світи, у сизі світи
Задивилася вікнами хата.

З-під порога її дороги пливуть,
Ще й на всі на чотири сторони.
Він пішов отак через синю траву,
Повертався ж — через історію...

Три дороги пливуть.
На четвертій — спориш,
Посивілий од пилу і плину,
...Ти ще спиш, Париж?
Досипай, Париж,
Люлі, люлі...
Не спить Україна.
— Чи ти ж, сину мій,
не в холоді спиш,
Чи не душно в нерідній хаті?
Молять верби мене —
одпустить в Париж,
Щоб тобі в узголов'ї стати.

— А я ж, мамо, не сплю.
Знову хтось тобі
Переплутав усе на досаду.
Просто ми залягли з комунарами.
Бій
На останній нас жде барикаді.

Передай: я ще витопчу
сивий спориш
Молодими прудками ногами.
Не сумуй, що барюсь, я ж тримаю
Париж
На раменах і совісті, мамо...

Вітер м'яко згорнув туман, як парик,
І поклав сушитись за обрій.
... Ти не спиш, Париж?
Ти задумавсь, Париж?
Ти подумай, Париж...
Це добре.

Нас читають, нам пишуть

Степом, степом падали солдати

Шановна редакціє «Голосу України»! Насамперед хочу подякувати за публікації про ОУН-УПА, які останнім часом стали з'являтися у вашій газеті. Їх подають цікаво і — що найважливіше — об'єктивно.

Підбадьорений такою вашою позицією, я вирішив написати цього листа і привернути вашу увагу до ще однієї теми з нашої історії, яка дотепер, хоч як це дивно, продовжує замовчуватися. Маю на увазі деякі події часів другої світової війни.

Вперше я довідався про них у 1974 році. Тоді ми, львівські майстри, приїхали у село Горишківку Вінницької області (це біля Вапнярки), де споруджували пам'ятник воїнам-горишківчанам, які загинули в роки Великої Вітчизняної війни. На мармуровій стелі треба було викарбувати близько двох з половиною сотень прізвищ загиблих. І тут я довідався про вражаючий факт: усі ці люди були мобілізовані до Радянської Армії після відступу німців навесні 1944 року, а через два тижні після мобілізації майже дві сотні з них уже загинули.

Як все те відбувалося — мені розповів мешканець Горишківки Ананій Грубий, який був у числі мобілізованих односельців, але дивом вижив.

Усіх мобілізованих, як розказував А. Грубий, тоді було негайно відправлено на передову під Ясси, де якраз проходила лінія фронту. Там їх, сільських хлопців, необмундированих — у домашніх сорочках і туфлях — котрі і гвинтівку тримати не вміли (декому зброю так і не видали), погнали на добре укріплені німецькі позиції. Після тих «атак» і прийшло в українське село близько двох сотень похоронок.

Останнім часом прокотилася хвиля чергових ювілейних святкувань визволення міст і сіл України від німецько-фашистських загарбників.

Усе це добре, але не треба забувати і таке: різні ювілеї для того й придумали, щоб за такої нагоди мати змогу згадати і проаналізувати. Тому варто було б з півстолітньої віддалі тверезо подивитися на ті трагічні події.

На жаль, Україна, здається, не мала свого Василя Бикова. Проте могли б ті кореспонденти, котрі висвітлюють святкування чергової річниці, підійти до ветеранів і відверто, щиро поговорити з ними.

Історія XX століття дала нам, українцям —бездержавному народові — ще один страшний урок. Пора нам ці уроки нарешті засвоїти. А тому не треба обманювати себе й інших, а слід говорити про війну правду. Про те, якою вона для нас була і чим за перемогу над фашизмом заплачено.

На підході новий ювілей — 55-річчя Перемоги, який на Україні мають намір святкувати з великим розмахом. Я сподіваюся, що в колективі «Голосу України» працюють мислячі, патріотично налаштовані люди і до цієї річниці вони підготують серйозні публікації.

Це можна зробити, поки живі свідки тих подій. Люди все пам'ятають!

З повагою,
Роман ГАРБУЗ.

Львів.

Фото Богдана МАСЛЯНИКА.

З тих казематів міг вирватися хіба що диявол

Першого дня війни Василь Порик, випускник Харківського піхотного училища, виїхав на фронт у районі Львова. А вже через кілька тижнів військовий підрозділ, де служив молодий лейтенант, потрапив у вороже кільце під Уманню. Кровопролитні бої з переважаючим противником. Від німецького полону його, пораненого, врятував однополчанин — під покровом ночі вони сховались у лісі.

Лінія фронту дедалі віддалялася на Схід, і знесилений Василь повертається в рідне село Соломирку, що неподалік Хмільника на Вінниччині. Та навіть залікувати рану не вдалося. Через кілька днів у батьківську хату увірвалися поліцаї, вимагаючи здавати для німецької армії хліб. Василь вчинив їм опір, отож довелося тікати з рідного дому. Та вже у райцентрі він потрапив до рук ворога. Спочатку його відправили у Вінницю, а звідти з такими ж молодими українськими хлопцями у Францію, в департамент Па-де-Кале, на вугільні шахти.

Так молодий лейтенант стає невільником. Та попри свою молодість (а йшов тоді Василеві двадцять перший рік) він виявляє неабиякі організаторські здібності, не схиляє голови перед жорстокими обставинами. До його слів і порад прислухаються в'язні, він є для них справжнім авторитетом. Тим паче, що тут, у таборі, він знаходить багато земляків-однодумців — Василя Колесника, Івана Федорука, Василя Доценка, Степана Кондратюка, Галину Томченко, з якими продовжує вести боротьбу з ворогом. Починали, звісно, з різних шкідницьких дій: то насиплють піску в механізми, то додадуть до вугілля звичайної породи... А вже згодом, коли налагодили зв'язки з місцевим рухом Опору, вдалися до рішучіших дій. Зокрема, влітку 1943 року підпільна група Порика здійснила одну з найбільших у північній Франції диверсій: під прикриттям ночі сміливці зняли охорону на залізничному роз'їзді й розвели стрілки у той момент, коли за графіком мали розминутися поїзди. Після страшної катастрофи, спричиненої зіткненням двох ешелонів, протягом трьох діб через пошкоджений роз'їзд не зміг пройти жоден потяг.

У березні 1944 року фашисти врешті-решт натрапили на слід підпільної організації, яка діяла в таборі. Патріотам загрожувала смертельна небезпека. Та французькі друзі вчасно їх попередили, і підпільники втекли. Василь Порик знайшов притулок на явочній квартирі у шахтарській сім'ї Емілії й Гастона Оффр.

Вночі з 21-го на 22 квітня 1944 року загін Порика нарешті здійснив свій намір — блискавично напав на табір у Бомоні, звідки звільнив полонених, котрих фашисти мали вивезти до Німеччини, захопив документацію, розправився зі зрадниками. Та відступаючих у напрямі Дрокура партизанів оточили фашисти. Зав'язався нерівний бій, в якому загинув Василь Колесник, а поранені Василь Доценко (його невдовзі розстріляли) і Василь Порик потрапили до рук ворогів. Ї відвезли до арраської фортеці-в'язниц Сен-Нікез.

Що було далі, детально викла одом сам «лейтенант Громовий», як називали у підпіллі Порика, в листі на ім'я центрального комітету радянських партиза нів у Франції (нині його оригінал зберігається в одному з московських архівів)

«Зі слів старшого гестапівця я дізнався що жити мені залишилося всього два дні. Вночі вдалося витягнути цвях з вікна зав довжки сім-вісім сантиметрів. З його до помогою я розкував собі праву здорову ру ку, ліг на тапчан і закричав до фашиста який чергував у коридорі біля дверей, що він приніс мені води — та він не зверта на це уваги. Рани загноїлись і дуже болі ли, тож я метався і кричав: дай води! На решті фашистська морда роздобрилася зайшла до мене в камеру.

Я моментально вдарив бандита цвяхо у голову, поклав на своє місце і накри ковдрою, після чого замкнув двері н ключ і перейшов до другої камери.

Інші фашистські собаки дивились кріз вічко дверей моєї камери і все думали, щ «російський бандит» спить, а я цвяхом кинджалом уже продовбав у стіні щілин для втечі...

Ніч була холодна, я спустився з перш го муру, закинув гачок на другий...

За півтора дня добрався до своїх».

Справді-бо, аж подих перехоплює, ко ли читаєш цей документ. Навіть сумнів закрадаються: чи можливе таке? Можли ве, бо після тієї приголомшливої втечі од на з місцевих газет написала: «Втеча, яко не знала історія Сен-Нікез». А інша дода ла: «З тих казематів міг вирватися хіба ш диявол».

Для координації партизанських дій 2 липня 1944 року в Льєвені скликали тер мінову нараду керівників партизанськи загонів і представників центру руху Опо

...офія, пам'ятає Генуя...

...к сміливців боролися з фашизмом ...ідпіллі й у партизанських загонах

...жину. На початку во... ...хід, у табори для вій... ...бори. Опинялися там, ...і жителі, які допома... ...у силу. До речі, серед ...ридуману легенду, зна... ...ку інформацію.

...строєні люди не опус... ...исленні приклади спів... ...живуть у пам'яті ба... ...ць, у різних пам'ятни...

...ословаччині, більшість ...ька бригада під коман...

...дянсь... людей — зде... ...дківський, Й. Калини...

...их людей. Як і в інших ...го ударного батальйо... ...воді Івана Рака у про... ...Посмертно нагороджe... ...ко з Поділля. У районі ...вком.

Разом із легендарним Федором Полєтаєвим у районі Генуї воювали Микола Пєтухов із Луганська, Григорій Путилін із Краснодона, Степан Васильєв з-під Києва, Володимир Поліщук із Кіровограда. У районі Тоскани радянським взводом гарібальдійської бригади командував полтавчанин Григорій Тригуб.

Відвагою і хоробрістю відзначалися українці, які воювали у партизанських загонах Югославії, Бельгії, Болгарії, Греції...

Про трагічну долю одного з них — журналіста Олександра Орламенка — розповідає у своїй блискучій книзі «Думи і болі» Юхим Лазебник.

...Талановитий журналіст із першого дня війни пішов на фронт, де потрапив у полон. Фашисти кинули його за колючий дріт концтабору в Греції. Звідки він за допомогою грецьких патріотів утік і три роки воював із гітлерівцями у партизанському загоні. Та коли після Перемоги прибув пароплавом в Одесу, його тут-таки, в порту, заарештували. Тяжке звинувачення у «зраді Батьківщини», п'ять років ув'язнення у сталінських концтаборах.

Вийшовши на волю, так і жив-мучився з тавром «зрадника». Роботи за спеціальністю не давали, дружина від нього пішла, колишні друзі воліли з ним справи не мати. На роботу його взяв той самий Юхим Лазебник, який тоді редагував обласну газету в Луцьку. Але знайшлися «доброжелатели», які написали анонімку в обком. Мовляв, редактор узяв на роботу політично неблагонадійну людину. Згодом журналіст переїхав у сусідню Тернопільську область, але і там йому не давали спокою.

«Навколо нього склалася дивовижна ситуація, — пише Юхим Лазебник. — В Україні йому чіпляли ярлика ненадійного, підозрілого і небезпечного, а з Греції надходили листи, сповнені приязні, поваги й любові. Грецькі друзі не раз запрошували його в гості, але він не отримував дозволу на виїзд. Орламенко дуже страждав, почувався самотнім і нікому не потрібним. Часом упадав у розпач. У такі сумні хвилини під час відвідин свого київського друга-партизана, з яким воював у Греції, він прийняв рішення покінчити з собою. Проте спроба не вдалася, і він дивом залишився живий, довго лежав у лікарні, мучився і помер. Так закінчилася доля прекрасної людини, мужнього воїна-партизана, якому треба було простягнути дружню руку і вклонитися доземно за подвиг, проте влада відмовила йому навіть у довірі, бо він був «не наш».

ру. Та Василь на неї не потрапив. Дорогою до Льєвена його схопили карателі. Того самого вечора його, як «особливо небезпечного злочинця», розстріляли у фортеці Сен-Нікез, звідки він рівно три місяці тому здійснив нечувану досі втечу.

У далекому французькому місті Еннен-Льєтарі, на могилі Василя встановлено пам'ятник з червоного граніту, з якого див...ся на нас мужнє обличчя підпільника-...артизана, котрому через тридцять років після героїчної смерті, 21 липня 1964 року, присвоєно високе звання Героя Радянського Союзу. Його автори — українські скульптори Галина Кальченко і Ва...ин Зноба.

...ам'ятник і музей нескореному лейтенантові і в його рідному подільському селі, яке перебрало на себе його ім'я — Порик.

Свого часу, оцінюючи роль радянських людей у французькому русі Опору, колишній уповноважений Національного фронту з керівництва діями радянських партизанів Гастон Ларош наголосив: «...Не можна написати історію визволення від гітлерівських орд Франції, не розповівши про радянських людей, які пліч-о-пліч з французами брали участь у цій боротьбі».

І це стосується не тільки Франції.

«Чому тебе не розстріляли?»

Щ...о літа нинішнього року цього худорлявого, високого, білого як лунь чоловіка можна було зустріти чи не щодня в центрі Чернівців, біля газетного кіоска. Семен Побережник, незважаючи на свої дев'яносто з лишком років, мав добру пам'ять, жваво цікавився політичними подіями — тому і читав-перечитував свіжі газети. Бо так розпорядилася доля, що з молодих літ його, селянського хлопця з бессарабського села Клішківці, різні політичні події нерідко затягували у такий вир, звідки він дивом виходив живим. Справді-бо, як свого часу влучно зауважив генерал армії Павло Батов, життєвий шлях С. Побережника — то справжня одіссея.

«У моєму житті професіонального військового, який брав участь у шести війнах, — писав генерал, — було багато цікавих зустрічей з найрізноманітнішими людьми, які надовго збереглися в пам'яті. Але особливо запам'яталася людина незвичайної долі, буковинський селянин, хлібороб за покликанням, який палко любить землю, Семен Якович Побережник, що воював в Іспанії під прізвищем Чебана.

Своєю хоробрістю і мужністю він неодноразово відзначався і в Іспанії, і після, під час Великої Вітчизняної війни, коли працював у ворожому тилу радянським розвідником...»

1939 року, коли в Європі вже розгоралася пожежа війни, Семен Побережник приїжджає в Софію. Як британець Альфред Джозеф Муней, що цікавиться культурою й історією балканської країни. Тодішня Болгарія начебто перебувала на узбіччі стратегічних подій, але розглядалася фашистською Німеччиною як плацдарм для майбутнього нападу на Радянський Союз. У ніч з 11-го на 12 червня 1941 року сповістив із Софії, що 24 червня Гітлер розпочне війну з СРСР. Як бачимо, помилився лише на два дні.

Центр був задоволений діями розвідника. Однак постійно доводилося продовжувати візу для перебування в болгарській столиці, що потребувало як багато часу, так і протекції з боку впливових осіб. Щоб розв'язати візову проблему, Семен одружується на болгарці Славці Петровій. Саме із скромної софійської квартири на вулиці Ковала, де оселилася молода сім'я, і підтримував зв'язок з Центром Семен Побережник.

Почалася війна з Радянським Союзом. «Болгарія поки що займала зовні нейтральну позицію, — напише згодом С. Побережник. — Але я знав, що німецькі підводні човни з дозволу властей уже базуються в містах Варна і Бургас, що будівництво нафтосховища в Русе завершено, а судноремонтний завод у Варні готовий обслуговувати німецький флот...» Окрім того, «британський турист» постійно передає дані про пересування ворожих військ, про прибуття і дислокацію в Болгарії фашистських військових підрозділів, про будівництво оборонних укріплень. Особливо цінну інформацію сповіщав розвідник про дії ворога на Дунаї і Чорному морі, детально інформував про те, що відбувається в болгарських портах, звідки направляли підкріплення на Східний фронт.

Та сталося так, що через підісланого провокатора болгарським спецслужбам удалося наприкінці 1943 року натрапити на слід розвідника й арештувати його. Після довгих допитів його засудили до смертної кари. Правда, болгарська розвідка вирішила використати Побережника в подвійній грі, але він у радіограмі, продиктованій ворогом, зумів подати умовний знак про свій провал. Отож не завдав шкоди своїм дезінформацією. А заразом виграв час і таким чином врятував себе від смерті.

Після приходу восени 1944 року Радянської Армії в Болгарію він майже два місяці перебуває в одній з військових частин, чекаючи подальших наказів. Нарешті надійшла команда повертатися додому. Останню ніч він провів у Русе, у близьких родичів дружини.

На схилі літ Побережник так згадає про ті далекі дні:

«Рано-вранці ми попрощалися. Славка мовчки притиснулась до мене... І по тому, як ми прощалися, вона розуміла, і це відчував душею я сам, що ми навряд коли-небудь ще побачимося. І це передчуття, як потому з'ясувалося, мене не підвело».

У Севастополі, прямо в порту, куди прибув катер, С. Побережника арештували й кинули в камеру-одиночку, де він пробув майже цілий рік. Вже незадовго до смерті, чи не в останньому своєму інтерв'ю чернівецькій газеті «Буковина», він скаже: «На допитах, які тривали тільки вночі, витримав страшні тортури. Навіть страшніші, ніж у чужих. Правди тут слухати не хотіли. Молоденький лейтенант Петро Хлебников кричав і вимагав зізнатися в тому, що я німецький шпигун. А коли я говорив йому правду, він категорично відкидав мої зізнання: «Брехня! — і гримав щосили кулаком по столі. — Тоді чому тебе не розстріляли?». Даремно я домагався, щоб місцеве управління СМЕРШ запросило Центр й усе з'ясувало».

Переможцям було не до того. Вони також мусили показувати, що хліб даремно не їдять. Отож «упаяли» хороброму розвідникові десять років таборів і два роки спецпоселення, які він відбув-відсидів, як то кажуть, від дзвінка до дзвінка. Після чого повернувся з дружиною Любов'ю й маленьким сином Сашком у рідні Клішківці.

Тут ще довго сприймали його як «ворога народу», не давали роботи за спеціальністю, всіляко принижували...

Ситуація істотно змінилася, коли він через газету «Правда» нарешті відшукав Пабло Фріца, військового радника Дванадцятої інтернаціональної бригади в Іспанії, в якого був шофером. Ним виявився генерал армії Павло Батов. Саме генерал допоміг другові-«іспанцеві» видати спогади «Крутые перевалы». Ще й передмову до них написав. Вийшли вони 1975 року в московському видавництві «Советская Россия». Із підготовлених 45 друкованих аркушів побачило світ лише 14. Про арешт, сталінські табори, звісно, жодним словом не згадано.

Та книга стала сьогодні вже раритетом. Не стало цього року і її автора. То чому б не перевидати її сьогодні, не заповнити її «білі плями», які були чверть століття тому з ідеологічних міркувань?

На знімках: національний герой Франції Василь Порик (1944 р.); Семен Побережник зі своєю нареченою Славкою Петровою (1940 р.).

Хроніка

✔ 1943 р. 3 червня

— створено Французький комітет національного визволення (до того діяв Французький національний комітет). 26 серпня Великобританія, США та СРСР визнають цей комітет як уряд Франції.

✔ 1944 р. 6 липня

— відкриття Другого фронту.

✔ 14 липня

— у день національного свята Франції — 155-річчя з дня взяття Бастилії — Василь Порик у формі радянського офіцера виголосив промову на мітингу біля пам'ятника загиблим в окупованому містечку Сен-Ан-Гоелі. Форму, правда, старого зразка, пошила радянському офіцерові мадам Емілія Оффр за його-таки ескізами. Та сама мадам з шахтарської родини, яку Василь з любов'ю називав «французькою мамою». Згодом текст того виступу розповсюдили серед народних месників Франції.

На фото: пам'ятник В. Колеснику у Франції.

✔ 25 серпня

— німці залишають Париж. У місто входить французька танкова дивізія.

✔ 8 вересня

— радянська армія вступає до Болгарії. 15 вересня вона входить у Софію.

✔ 1945 р. 20 листопада

— початок Нюрнберзького процесу над воєнними злочинцями (тривав до 1 жовтня 1946 р.).

✔ 1946 р. 5 березня

— виступ У. Черчілля у місті Фултоні (США). Початок «холодної війни».

✔ 5 грудня

— відкриття пам'ятника В. Леніну в Києві.

✔ 1947 р. Лютий

— підписання мирних договорів переможців другої світової війни з Угорщиною, Болгарією, Румунією, Фінляндією, Італією.

✔ 3 жовтня

— пуск першої черги відбудованого заводу «Запоріжсталь».

✔ 1948 р. 6—10 жовтня

— другий з'їзд письменників Радянської України.

✔ 10 грудня

— Генеральна Асамблея ООН ухвалила Загальну декларацію прав людини.

✔ 1949 р. Квітень

— підписання Північноатлантичного пакту (створення НАТО).

✔ 24 квітня

— відкриття Державного музею Тараса Шевченка в Києві.

✔ 23 грудня

— постанова ЦК ВКП(б) «Про організацію політвідділів при МТС західних областей УРСР».

Ведучі рубрики: Віталій АБЛІЦОВ, Віталій ЖЕЖЕРА, Володимир КРАСНОДЕМСЬКИЙ.

Тільки-но Семен зійшов на берег у Севастополі, на його руках замкнули наручники

Хроніка. Факти. Події

✔ Тбілісі

«Мандаринова» війна

Сепаратистська влада Абхазії після проведення ніким не визнаних «президентських виборів» почала процес «самоочищення». У відставку відправлено «прем'єр-міністра Абхазії» і майже всіх «міністрів». Новим «прем'єром» став голова «Центральної виборчої комісії Абхазії» В'ячеслав Цугб. Ці події вважають результатом кланової боротьби. Останнім часом ця боротьба особливо загострилася через перерозподіл доходів від горіхового та цитрусового бізнесу. Після того, як Росія заблокувала чеченську дільницю російсько-грузинського кордону і водночас відкрила абхазьку дільницю цього кордону (порушуючи всі рішення СНД), сепаратисти отримали великі можливості легально вивозити цитруси. Водночас із кадровими перестановками в Абхазії сталося кілька терористичних актів, один з яких — у будинку, де мешкають колишній і теперішній «прем'єри» республіки.

✔ Лондон

Хто перший зустріне 2000 рік

Яка частина суходолу перша зустріне 2000 рік? Від розв'язання вказаної проблеми залежить багатомільйонний контракт, що його підписала телекомпанія Бі-бі-сі на транслювання в прямому ефірі останнього заходу Сонця 1999 року і появи першого променя нового — 2000 року.

Було обрано тихоокеанський архіпелаг Кірибаті. Туди вже прибула знімальна група. Однак відомий британський журналіст Бред Робертс вважає, що вони помиляються, — першими у світі схід Сонця зустрінуть... чукчі.

Проблема виникла тим, що Кірибаті 1995 року домігся зміни лінії часової зони у такий спосіб, що до неї було включено безлюдний острів Каролайн, який до того розташовувався на заході основного архіпелагу. Багато хто з учених підтримує думку Робертса, що цей незвичайний «географічний маневр» Кірибаті спеціально зробив для того, щоб мати право першим зустріти 2000 рік. До речі, одразу після перенесення межі часової зони острів Каролайн, усе населення якого становить десяток здичавілих кролів, було урочисто перейменовано на острів Тисячоліття.

✔ Грозний

Штурм-«зачищення»

Росія завдає ударів по гірських районах у Чечні і стискує кільце навколо міста. Грозний постійно обстрілюють з артилерії і важких мінометів. Командувач федералів на Північному Кавказі генерал Віктор Казанцев підтвердив, що штурму Грозного не буде. Буде «зачищення».

✔ Вашингтон

Пильність передусім

У США побоюються можливої кампанії бомб, надісланих поштою. ФБР повідомило про те, що найближчими днями до Америки з Німеччини може бути надіслано листи та пакети, які містять вибухові пристрої. Клінтон закликав американців до підвищеної обережності.

✔ Таллінн

Як гуляти, то гуляти

Естонська армія йде в колективну відпустку. За наказом командувача весь особовий склад збройних сил Естонії — близько двох з половиною тисяч військовиків — до кінця року побувають у додатковій тижневій відпустці. Щоб уникнути цілковитої демілітаризації, цього тижня відпочиває одна половина армії, наступного — друга.

✔ Фотофакт

Найвища людина у світі — 29-річний Назір Ахмет Соомро з Пакистану. Його зріст — 236,2 см — зафіксовано в Книзі рекордів Гіннесса.

За повідомленнями кореспондентів «ГУ» та зарубіжних інформагентств.

Фото АП.

Бест оф бест

Так називають наших поліцейських у Косово

Як відомо, міліцейська служба і небезпечна, і важка. А ще вона, безперечно, невдячна і малооплачувана. Служба міжнародних поліцейських у Косово вдесятеро небезпечніша і значно складніша.

Сорок дві країни світу надали Косово свої поліцейські сили. Серед 1880 міжнародних поліцейських — тридцять українців. Вони виконують у цій «гарячій точці» прямі поліцейські завдання. Вбивства, підпали, грабунки, бійки, стрільба і викрадення людей — картина звичайна. Але найскладніші справи, що їх дуже рідко розкривають, — убивства на етнічному грунті.

Людей вочевидь не вистачає. Тому патрулювання найчастіше відбувається спільно із солдатами КФОР. За скромними підрахунками місії ООН у Приштині, поліцейських у Косово має бути близько 6 тисяч, але реальне розширення поліцейського контингенту до 4,5 тисячі. Значно ускладнює роботу поліцейських відсутність судової системи в краї. Окрім того, не вистачає перекладачів.

«Українські поліцейські тут одні з кращих», — заявив на зустрічі з групою журналістів з України начальник оперативного відділу місії Гаррі Макферсон. Потім, напевно, побоюючися, щоб у наших поліцейських не розвинулася зіркова хвороба, а присутній представник прес-офісу ООН із Росії не був ображений, пан Макферсон додав: «Ми взагалі маємо тут найліпших поліцейських».

Потрапити на службу в Косово не так вже й просто. Для цього спочатку в Києві треба було скласти купу іспитів: англійську (не менш як 70% від знання носіїв), бойову підготовку (влучна стрільба з двох положень), керування автомобілем (на суперпрофесійному рівні). Потім після проходження особливої підготовки в навчальному центрі ООН у Приштині 30 кандидатів складали тести, і тільки після цього їх було направлено в усі регіони краю.

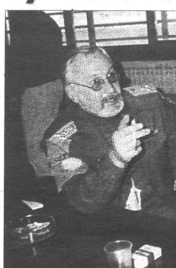
На відміну від солдатів КФОР, поліцейським ООН не постачають безплатні якісні продукти харчування, і вони вимушені купувати все в місцевих магазинах. Особлива ностальгія в українців за салом і свининою, яких тут просто немає. Але найбільше відчувається інформаційний голод: відсутні газети, телебачення, українські радіостанції практично неможливо спіймати. Про те, що відбувається в Україні, дізнаються із запізненням. Щоправда, до другого туру президентських виборів наші посли в Македонії та СРЮ пометушилися й українці змогли проголосувати: за виборчу дільницю слугував вертоліт.

Жити поліцейські намагаються поруч — це й безпечніше й дешевше, бо за квартиру вони теж платять зі своєї кишені. Трикімнатна квартира зі зручностями, яких немає (відключення світла і води в Косово — норма), коштує від 600 до 1800 марок на місяць. В апартаментах через холод нерідко доводиться спати в спальних мішках.

Наші одержують зарплату від ООН — так звані добові, які для всіх міжнародних поліцейських становлять 75 доларів. Однак при цьому уряд ФРН доплачує своїм по 150 марок на день, а американці їдуть за контрактом у 91 тисячу на рік (до речі, у Штатах 24 тисячі вважають дуже пристойною зарплатою для полісмена). Наших уряд теж не забуває. Їм зберігається посада, звання і місячний оклад. Як сумно пожартував командир українського контингенту полковник міліції Владислав Фалько: «Серед нас немає жодного дашника»...

Яна СТАДІЛЬНА.

Приштина—Київ.

Командир українського контингенту полковник Владислав Фалько і слідчий із внутрішніх розслідувань Маргарита Чипиліна

Фото автора.

Замість УЗД у них був Григорій Распутін

Предноворічні роздуми

Медицина, мабуть, єдина з наук, в якій фахівцями вважають себе всі. «У мого батька підвищений білірубін, він вживає оте й оте, а що ще можна випити?» — запитує сусідка. Це що! У нас у кожній пристойній сім'ї є популярна медична енциклопедія.

І все ж таки важко переоцінити заслуги медицини й неймовірні відкриття цього століття, які втрутилися у процес природного добору. За часів цілителя Григорія Распутіна ще не знали, що таке наркоз, шприц, антибіотики, рентген, нарешті, УЗД. А здається, це було завжди.

Чорна смерть

Жодна з хвороб не вписала в історію так багато трагічних розділів, як чума. У XIV ст. зі 100 млн. мешканців Європи та Азії померло 25 млн. Лікарі намагалися робити щеплення на зразок віспи й зазнавали поразки. У минулому столітті спеціальна французька комісія з боротьби з чумою навіть дозволила лікарям робити досліди на засуджених до страти. Причому ті, хто виживав, отримували помилування. Експерименти провели лише на п'ятьох особах, і лише один з них помер.

Чумою нашого століття назвали синдром набутого імунодефіциту — СНІД. Із цією хворобою, яка щодня забирає життя тисяч людей, боротьба саме у розпалі. Рукавичку у формі нових препаратів, які не дають ВІЛ перетворитися на смертоносний СНІД, уже кинуто чумі XX століття.

Клешня над головою

Напевно, немає у світі жодної родини, в якій близькі й далекі родичі не стали б жертвою ще страшнішої за СНІД хвороби.

У 50-ті роки була теорія, що рак — вірусне захворювання. Цю теорію, наприклад, поділяла лікарка Клара Фонті. По смерті чоловіка від злоякісної пухлини жінка вирішила присвятити себе дослідженню проблем раку. Вона навмисно намагалася заразити себе. Як наслідок: Фонті насилу врятували, але не від раку, а від дуже тяжкого зараження крові.

Вважають, що вченим вдалося довести незаразність цієї хвороби. Проте медицина не може сказати з такою самою певністю, що рак не передається спадково. Не варто впадати у відчай. Уже тепер є ліки, які уповільнюють зростання ракових пухлин. Але людям, звісно, потрібне одне-однісіньке, яке не затягуватиме їхні страждання, а зупинятиме.

Суп із мікробів

У центрі когорти людей, які захистили наше століття від туберкульозу, холери й тифу, один з найвідоміших лікарів — Макс Петтенкофер. 73-річний професор, аби підтвердити правильність теорії, яку він захищав, на очах у свідків випив «супчик» з вібріонів холери. Лікар залишився живий, але пережив свій героїчний досвід лише на кілька років. 1901 року він застрелився від страху перед старечою неміччю.

Вічна молодість

Пошуки в цій сфері відображено у казках про молодильні яблука та користь купатися у киплячому молоці. А якщо серйозно, то нині над проблемами старіння працюють тисячі наукових інститутів. Один з учених університету в Техасі Р. Сохал недавно заявив, що одна з причин старіння — вільні радикали кисню, які розщеплюють клітини продуктів харчування. Він провів досліди на плодових мушках, і результат був приголомшливий: тривалість життя генетично змінених мушок збільшилася на третину. Але не плекатимемо передчасно великі надії.

Хочете переступити сторічний поріг? Для вас рецепт міністра охорони здоров'я Таїланду Деча Сукрара: двічі на день приймайте душ, спіть не більш як 6—8 годин, раз на рік ходіть до лікаря, тричі на тиждень — зарядка, вживайте нежирну їжу і запивайте її 8 склянками води на день. Особливий компонент «рецепта» — стійка мораль і добрі стосунки з родичами.

Медицина майбутнього

Зупинити час із тим, щоб врятувати хворого, стало реально з останніми відкриттями медицини з тимчасового заморожування мозку пацієнта і занурення його у глибокий анабіоз. Технологія грунтується на охолодженні крові людини до 14 градусів за Цельсієм. Проте є небезпека руйнування мозку. Ситуацію можуть змінити останні відкриття, що грунтуються на секретах феномена зомбі. Служителі культу Вуду з Гаїті стверджують, що можуть воскрешати людей з мертвих. Вони використовують у своїх обрядах токсин, який може цілковито блокувати клітини мозку, не руйнуючи їх. Професор анестезіології нью-йоркського університету Джон Хартанг вважає, що вже через 5 років цей метод широко застосовуватимуть у медицині. До речі, багато хто з сильних і зоряних світу цього, а надто у США, заповідають заморозити себе, оскільки вірять у те, що через десяток років лікарі зможуть повернути їх до життя. Менші оптимісти залишають свою сперму в банках даних, щоб усі, хто бажає, могли мати дитину з їхніми генами. Дитина з пробірки — теж продукт нашого століття.

А чого варті лише досліди у сфері клонування! Легендарна овечка Доллі, що з'явилася на світ 1996 року з клітини, взятої з грудей дорослої вівці, восени нинішнього року народила трьох цілком здорових ягнят. А з клітини знайденого в тундрі замороженого мамонтеняти є надія клонувати доісторичну тварину. Генна інженерія, вважають фахівці, дасть змогу за лічені роки отримати те, на що природа витрачає мільйони літ.

І добре було б, коли б досягнення медицини поширювалися й на простих смертних, яким запросто у районній поліклініці можуть видалити зуба без наркозу чи виписати снодійне від проносу.

Яна ОСАДЧА.

Арбітражний суд Одеської області (65032, м. Одеса, пр-т Шевченка, буд. 4) порушив справу № 17-21/5145 про банкрутство ТОВ «Оскар» (юр. адреса: 65089, м. Одеса, вул. Ак. Корольова, 86, кв. 168, р/р 26003000172200 в КБ «Контакт-Банк», МФО 328083, код 23858122).

Претензії кредиторів та заяви санаторів приймаються арбітражним судом в місячний термін з дня опублікування оголошення.

Арбітражний суд Івано-Франківської області (284000, м. Івано-Франківськ, вул. Грюнвальдська, 11) порушив справу № Б-6/139 про банкрутство Чечвинського споживчого товариства (Івано-Франківська обл., смт. Рожнятів, вул. 8-го Березня, 4). Поточний рахунок 2600730011100 в Рожнятівському відділенні АКБ «Укрсоцбанк», МФО 336042, код 22198014.

Претензії кредиторів і заяви можливих санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Арбітражний суд Івано-Франківської області (284000, м. Івано-Франківськ, вул. Грюнвальдська, 11) порушив справу № Б-6/136 про банкрутство СП «Райкоопзаготпромторг» (Івано-Франківська обл., смт. Рожнятів, вул. 8-го Березня, 4-А). Поточний рахунок 2600030011132 в Рожнятівському відділенні АКБ «Укрсоцбанк», МФО 336042, код 01783783.

Претензії кредиторів і заяви можливих санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Арбітражний суд Івано-Франківської області (284000, м. Івано-Франківськ, вул. Грюнвальдська, 11) порушив справу № Б-6/137 про банкрутство Перегінського споживчого товариства (Івано-Франківська обл., смт. Перегінськ, вул. С. Довбуша, 5). Поточний рахунок № 2600730011126 в Рожнятівському відділенні АКБ «Укрсоцбанк», МФО 336042, код 01525808.

Претензії кредиторів і заяви можливих санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Арбітражний суд Івано-Франківської області (284000, м. Івано-Франківськ, вул. Грюнвальдська,11) порушив справу № Б-6/138 про банкрутство Рожнятівського споживчого товариства (Івано-Франківська обл., смт. Рожнятів, пл. Єдності,8). Поточний рахунок № 26007200101001 в Рожнятівському відділенні АК АПБ «Україна», МФО 336194, код 22177857.

Претензії кредиторів і заяви можливих санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Арбітражний суд Хмельницької області порушив справу № 8/246-Б про банкрутство Хмельницького підрядного спеціалізованого будівельно-монтажного управління (р/рахунок 26004300102060 в Хмельницькій облдирекції Укрсоцбанку, МФО № 315018, код № 03335557; юридична адреса: Хмельницький, вул. Сковороди, 12).

Заяви кредиторів та можливих санаторів приймаються протягом місяця арбітражним судом Хмельницької області за адресою: Хмельницький, Майдан Незалежності, 1.

Ухвалою Арбітражного суду м. Києва (02030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-в) по справі № 18/654 від 23 квітня 1999 р. було оголошено банкрутом ТОВ «Вук» (02133, м. Київ, пров. Лабораторний, 1, р/р 26000001673001 в АТ «Укрінбанк», МФО 300142) за заявою ЗАТ «Укрексімнафтопродукт».

Претензії кредиторів і заяви санаторів приймає арбітражний суд протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Арбітражний суд Волинської області (263005, м. Луцьк, пр. Грушевського, 30) порушив справу № 1/144/4/103-б про визнання банкрутом ВАТ «Горохівський райагропостач», м. Горохів (Волинська обл., м. Горохів, вул. Козацька, 63; п/р 26003230126001 в КБ «Приватбанк», м. Горохова, МФО 303440, код ЄДРПОУ 00902702).

Заяви кредиторів та санаторів приймаються судом протягом місяця з дня публікації оголошення.

Арбітражний суд Харківської області (310022, м. Харків, пл. Свободи, 5 Госпром, 8-й під.) порушив справу № Б-10639/7-72 про визнання банкрутом ТОВ «Вагрус», м. Лозова, Харківська обл. (п/р 26006200712001 в Лозівському від. АКБ «Україна», МФО 351221, код ЄДРПОУ 25470959)

Заяви кредиторів та санаторів приймаються судом протягом місяця з дня публікації оголошення.

Арбітражний суд Дніпропетровської області (49600, м. Дніпропетровськ, вул. Куйбишева, 1-А) порушив справу № Б 15-289/99 про банкрутство ТОВ. «Метэк» (49038, м. Дніпропетровськ, пл. Островського, 3), р/р 26000108302001 в Жовтневому від. КБ «Приватбанк», МФО 305299.

Арбітражний суд Автономної Республіки Крим (333000, м. Сімферополь, вул. К. Маркса, 18) порушив справу № 2-5/9258-99 про банкрутство ПТ «Леся» (адреса: 333053, м. Сімферополь, вул. Воровського, 60, кв. 20; р/р 260061243 в АППБ «Аваль» м. Сімферополя, МФО 324021, код 24875683).

Претензії кредиторів та заяви санаторів приймаються судом в місячний термін з дня опублікування оголошення.

До відома громадськості

ТОВ «Укрпромімпекс» подало до Національної комісії регулювання електроенергетики України заяву на постачання природного газу за нерегульованим тарифом за місцем здійсненням замовленої діяльності на території України.

Поштова адреса: Україна, м. Київ, вул. Довженка, 18.

Телефон 455-59-82.
Телефон/Факс 241-88-06.

ЧП «ИК Микротекс», ОКПО 30220737, зарегистрированное Жовтневой райадминистрацией Киева (рег. номер 07546 от 19.02.99 г.), сообщает о своей ликвидации. Претензии принимаются по адресу: Киев, б. Лепсе, 8, тел. 457-88-40.

Закрите акціонерне товариство «Фагот»
оголошує про реорганізацію в приватне торговокомерційне підприємство «Фагот».

Претензії приймаються протягом одного місяця з дня опублікування оголошення за адресою: 58029, м. Чернівці, вул. Достоєвського, 2/12.

Арбітражний суд Харківської обл. (310022, Харків, Держпром, 8-й під.) порушив справи:

№ 10374/7-74 про банкрутство АПКП «Атлант-сервис». Юрид. адр.: м. Харків, вул. Харківських дивізій,17, р/р 20034030660 в КБ «Проминвестгрант», МФО 351630, ОКПО 01562881.

2. ТОВ «Стімул», юридична адреса: м. Харків, вул. Миру, буд.20, кв.80; Київське відділення УСБ м. Харкова, МФО 351298, р/р 700467376; код ЗКПО 24137092; справа № 8054/7-71;

3. АТЗТ «ТД «Підшипник-Харків»; юридична адреса: м. Харків, вул. II П'ятирічки, 40/10; АКБ «Золоті ворота», МФО 351931, р/р 26001301360; код ЗКПО 21210724; справа № 8542/7-72;

4. АТ «Торгсервіс»; юридична адреса: м. Харків, пр. Фрунзе,46, кв.66; Філія № 2 «Промінвестгрант» АВУББ «Грант», МФО 351630, р/р 26007131403; код ЗКПО 22700732; справа № 8551/7-72;

5. ТОВ «Намір»; юридична адреса: м. Харків, вул. Роганська, буд. 100-А; ХФ КБ «Приватбанк», МФО 351351, р/р 26004200556001; код ЗКПО 24285898; справа № 8695/7-72.

6. Товариства з обмеженою відповідальністю «Пульс-плюс», м. Харків, пр.50-річчя СРСР, б.171-а, р/р 26000301600458 в Фрунзенському відділенні УАК ПІБ, МФО 23317768. Ухвала від 25.10.99 р. № 8693/7-72.

7. Колективного спеціалізованого учбово-виробничого підприємства «Гермес» «Союз організацій інвалідів України», м. Харків, вул. Киргизька,21, р/р 260071530 в АБ «Мегабанк», МФО 351629. Ухвала від 18.10.99 р. № 9023/7-74.

Претензії кредиторів і заяви санаторів приймає арбітражний суд протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Арбитражным судом Харьковской области (310022, г. Харьков, Госпром 8-й подъезд) возбуждены дела о банкротстве:

1. Лозовского потребительского общества (64600, Харьковская область, г. Лозовая, ул. Коминтерна,5), р/с 26009200474001 в АК АПБ «Украина» г. Лозовая, МФО 351221, код ОКПО 01768239.

2. Дело № Б-10643/7-72 о банкротстве ООО ТП Фирмы «Жихарянка», г. Харьков, ул. Октябрьская, 20, р/с 26004301790154 в Краснозаводском УАК ПИБ г. Харькова, МФО 351384, ОКПО 24486485.

3. Производственного строительно-монтажно-наладочного кооператива «СМНК-8» г. Харьков, ул. Ивана Камышева, 238, р/с 2600330177 в ХООДАК «Укрсоцбанк», МФО 351801, валютный счет № 0518185902 в АВУББ «Грант», МФО 351607. Определение от 04.10.99 г. № 8251/7-74. ОКПО 21218720.

4. Частной Фирмы «Князь К. Е. Ч.» г. Харьков, Салтовское шоссе, 256, кв.372, р/с 260003014116 в КОАК «Укрсоцбанк», МФО 351890. Определение от 20.12.99 г. № 10917/7-74, ОКПО 21210670.

5. Частного малого предприятия «Аладдин» г. Харьков, ул. Рыбалко,12, кв.47, р/с 260080131335 в АКБ «Украинский банк торгового сотрудничества», МФО 351878. Определение от 20.12.99 г. № 10919/7-74. ОКПО 22715952.

6. Общества с ограниченной ответственностью научно-производственного предприятия «Арника» г. Харьков, ул. Харьковских Дивизий, 4/2, кв.41, р/с 26004031391 в филии № 2 Харк. «Грант» «Проминвестгрант», МФО 351630. Определение от 20.12.99 г. № 9022/7-74. ОКПО 19465227.

7. Государственного коммунального школьного предприятия общественного питания «ФАКЕЛ» г. Харьков, бульвар Б. Хмельницкого,8, р/с 26008301600029 во Фрунзенском отделении УАК ПИБ, МФО 351179. Определение от 12.05.99 № Б-3840/7-72, ОКПО 14100018.

8. Общества с ограниченной ответственностью «Ротор», г. Харьков, пр. Московский,192/1, кв.48, р/с 260068396 в АКБ «Европейский», МФО 351845. Определение от 14.12.98 г. № 10781/7-11, ОКПО 23146930.

Претензии кредиторов и санаторов принимаются арбитражным судом в течение месяца со дня публикации.

Арбитражный суд Автономной Республики Крым (95000, г. Симферополь, ул. Карла Маркса, 18) возбудил дело № 2-8/7529-99 о банкротстве закрытого акционерного общества «Венето-Италия» (Крым, г. Симферополь, Железнодорожный р-н, ул. Павленко, 13-а, р/с 26001200690002 в ОПЕРО Крымской дирекции АК АПБ «Украина», МФО 324214, код ОКПО 24504283).

Всем кредиторам и возможным санаторам в месячный срок со дня опубликования объявления направить заявления о признании имущественных требований к должнику по адресу Арбитражного суда Автономной Республики Крым.

Повідомляємо

Згідно Постанови Кабінету Міністрів України від 2 грудня 1999 року № 2199 на базі Київського технологічного технікуму, що ліквідується, створено Інститут післядипломної освіти працівників сфери побутового обслуговування населення.

В Інституті продовжується навчання студентів за програмами підготовки молодших спеціалістів.

До відома громадськості

ВАТ «Вінниціягаз» (286012, м. Вінниця, пров. Щорса, 24, тел.: (0432) 27-80-98, факс: (0432) 27-85-98) подало до Національної комісії регулювання електроенергетики заяву про видачу ліцензії на транспортування природного та нафтового газу розподільними газопроводами та заяву про видачу ліцензії на постачання природного газу за регульованим тарифом на території Вінницької області.

ЗАО «ЗЕВВС» (код 19364532) перерегистрируется в ЧП «ЗДИТО».

В інформації про загальні збори акціонерів ЗАТ «ОТІС» (Володимирська, 41) надрукованої в газеті «ГУ» № 236 (2238) від 18.12.99 року пункт 4 порядку денного слід читати:

4. Різне.

Арбітражний суд Києва (Київ-30, вул. Б. Хмельницького, 44-В) порушив справу № 18/668 про банкрутство Акціонерного товариства закритого типу «Київське виробниче об'єднання «Простор» (03115, Київ, вул. Львівська, 23; р/р 2600610269001 в АКБ «Київська Русь», МФО 319092, код ЗКПО 21551324).

Заяви кредиторів приймають протягом місяця.

Арбітражний суд Луганської області (348000, м. Луганськ, пл. Героїв Великої Вітчизняної війни, 3-А) порушив справу № 9/133б про банкрутство приватного підприємства «Виробничо-комерційної фірми «Інтер-Пасаж». Юридична адреса: 349100, Луганська обл., м. Алчевськ, вул. Кірова, 15, кв. 204; код ЗКПО 24189456; р/рахунок 2600330102380 в Алчевському відділенні Ощадбанку № 3113, МФО 364081.

Претензії кредиторів та заяви можливих санаторів приймаються протягом місяця з дня публікації цього оголошення.

Арбитражый суд Херсонской области (Херсон, ул. Горького 18) возбудил дела о банкротстве:

№ 5/180-Б, ЧФ «Эспри» (Херсон, ул. И. Кулика, 128-Б, кв. 61; код 24108222);

№ 5/182-Б, ЧПКФ «Пирамида» (Херсон, ул. Московская, 42, кв. 116; код 22731313).

Претензии принимаются в течение месяца со дня опубликования объявления.

Арбитражный суд АР Крым возбудил дела о банкротстве:

АПРТ «Визит» (АР Крым, 96012, г. Армянск, мкр. Васильева, д. 23) МЧП «Корсар» (96012, г. Армянск, ул. Гайдара, д. 10, кв. 96)

ПРТ «Волна» (96012, г. Армянск, мкр. Корявко, д. 30а).

Претензии кредиторов и заявления санаторов подавать в Арбитражный суд (г. Симферополь, ул. К. Маркса, 18) в месячный срок со дня опубликования объявления.

ООО «Карат-97» объявляет о своей ликвидации. Претензии принимаются в течение двух месяцев с момента публикации объявления, тел. 216-12-26.

Арбітражний суд Чернігівської області (250000, м. Чернігів, вул. Леніна, 43) за позовом ДПІ у Семенівському районі порушив справу № 4/136б про банкрутство ТОВ «Старт-Лайн» (251710, Чернігівська область, м. Семенівка, р/рахунок № 26008200190001 в АК АПБ «Україна», МФО 353285, код 30041512).

Претензії кредиторів приймаються протягом місяця від дня публікації оголошення.

«Концерн «Енергопромінвест», м. Київ, вул. Спаська, 24/15, тел. 416-05-92, 416-21-37, факс 416-05-93 подав до Національної комісії регулювання електроенергетики заяву про видачу ліцензії з постачання електричної енергії за нерегульованим тарифом за місцем здійснення заявленої діяльності — територія України».

«Концерн «Енергопромінвест», м. Київ, вул. Спаська, 24/15, тел. 416-05-02, 416-21-37, факс 416-05-03 подав до Національної комісії регулювання електроенергетики заяву про видачу ліцензії з постачання природного газу за нерегульованим тарифом за місцем здійснення заявленої діяльності — територія України».

Арбитражный суд Республики Крым (г. Симферополь, ул. К. Маркса, 18) возбудил дело № 2-1/6953 о банкротстве АП «Салгир» (г. Алушта, ул. Симферопольская, 24). Целью этого объявления является выявление кредиторов и санаторов. Претензии принимаются Арбитражным судом АРК на протяжении месяца со дня публикации объявления.

Астрологічний прогноз
на 27 грудня — 2 січня

ОВЕН. Хороший настрій і натхнення — відмінні умови для свята, польоту душі і ... для справжньої роботи. Справи з державними установами значно змінять ваше становище. Добре міняти роботу і починати самостійну діяльність.

ТЕЛЕЦЬ. Відмінний тиждень у фінансовому відношенні. Завдяки посереднику можна повернути свій борг або брати участь у спільному бізнесі. У будь-якому варіанті використайте все те, що можуть дати інші люди.

БЛИЗНЯТА. Важливі справи успішні за наявності пари і компаньйонів. Яким би не був ваш сімейний стан, але цього тижня з'являться люди, з якими виникне взаємний інтерес і симпатія. Вони допоможуть пом'якшити зміни або усунути проблеми в житті.

РАК. Можете скористатися допомогою своїх колег і керівництва краще, ніж будь-коли за останні місяці. Ви здатні згладити чимало гострих кутів. У справах будете більш заповзятливі й вдалі. У діловому житті краще мати посередників і підлеглих, ніж компаньйонів.

ЛЕВ. Ви будете на піднесенні і на видноті. Можете заявляти про себе і ставати переможцем. Наприкінці року ви збираєтеся отримати радість від особистих контактів, коханої людини і занять для свого задоволення.

ДІВА. Ось хто кращий адміністратор новорічного застілля! Тому ви за власним бажанням відкладете всі справи і поринете з головою в передсвяткові турботи й організаційні питання. Ви здатні об'єднати за одним столом найрізноманітніших людей і кожному приділяти належну увагу.

ТЕРЕЗИ. Попереду вас чекають щасливі дні, приємні сюрпризи, виграші, а також дуже різноманітне і представницьке оточення, якщо не зациклитеся на якихось дрібницях і на роботі. Правду кажучи, саме тепер ви надасте своїй справі непоганих обертів.

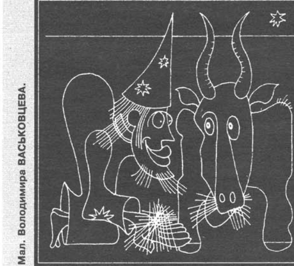
СКОРПІОН. Можете поставити собі галочку і вважати, що певний етап завершено дуже вдало, незважаючи на деякі недоплачені гроші і довге перебування в невідомості. Отримаєте хороші відгуки про свою роботу. Ваші зусилля будуть досить високо оцінено.

СТРІЛЕЦЬ. Наприкінці року ви стаєте особливо удачливими і щедрими стосовно всіх, хто вам приємний. Мимоволі привернете до себе увагу і станете найважливішою персоною. Вам заздритимуть і наслідуватимуть.

КОЗЕРІГ. Вам випадково пощастить. Можете знайти те, що шукали, а загублене повернеться. Це тиждень, коли вороги стають друзями і приносять чималу користь. Може з'явитися спонсор і таємний шанувальник. Незбагненним чином самі собі зробите пристойний подарунок.

ВОДОЛІЙ. Пожинатимете плоди тих справ, які почали цього року. Коло знайомих і друзів надзвичайно розшириться і всі зв'язки збережуться протягом наступного року. Комфортно почуватимете себе, оскільки опинитеся в своїй стихії і на своєму полі діяльності.

РИБИ. Схоже, що тільки наприкінці року ви, нарешті, досягнете своєї мети, доб'єтеся потрібного вам рівня і отримаєте свої премії. Тільки нині закриті двері відчиняться і з'являться потрібні люди.

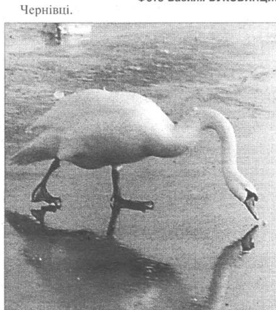
Мал. Володимира ВАСЬКОВЦЕВА.

Фото з конверта

По першому льоду.

Фото Василя БУКОВИНЦЯ.

Чернівці.

Застереження

П'ять правил безпеки на новорічному святі

Не хочемо на свято накликати біду, але її завжди легше попередити, тому прислухайтеся, будь ласка, до наших порад.

1. Встановлюйте ялинку на міцну основу в місці, де вона не заважатиме вільному проходу.

2. Не чіпляйте вату, целулоїдні та інші іграшки, що легко займаються, не запалюйте свічки, скористайтеся електричною гірляндою промислового виготовлення, підключеною до мережі штепсельною розеткою із запобіжником.

3. Не влаштовуйте у приміщенні феєрверки, не запалюйте бенгальські вогні, магній, не користуйтеся хлопавками.

4. У приміщенні, де проводиться масове гуляння, варто встановити вогнегасники, а телефон має бути доступним для негайного зв'язку з пожежниками.

5. Керівникам підприємств, клубів, дитячих закладів, котрі влаштовують новорічні вечори, радимо заздалегідь повідомити про це пожежну охорону.

Ірина ГАЛЬЧЕНКО,
інструктор управління Добровільного пожежного товариства України.

Народний календар

Зимовий деньок, як комарів носок

25 грудня — Спиридона Сонцеворота. З наступного дня люди намагалися вести спостереження за річним циклом: кожен наступний день відповідав погоді чергового місяця. Тому протягом дванадцяти днів запам'ятовували витівки погоди, щоб визначити, яким буде рік.

29 грудня — Томи, Аггеля. Прийшов Тома — сиди вдома.

30 грудня — Данила. Якщо на деревах іній — Різдво буде теплим.

Прикмети грудня

- Синиці починають зранку пищати — вночі буде мороз, а ховаються під дах — на хуртовину.
- Пізно ввечері голосно співає хатній цвіркун — завтра буде тихий, безвітряний день і мороз послабшає.
- Чистий блакитний колір неба взимку — ознака стійкої ясної погоди.
- Паморозь — передвісниця снігопаду.
- Дзвенить у вухах — на відлигу.

Будьте здорові!

На грип — із цибулиною в зубах

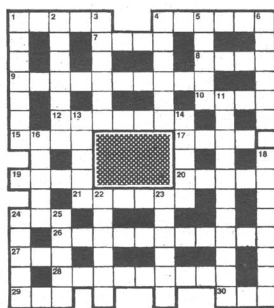
Початок 2000 року, за прогнозами українських епідеміологів, обіцяє бути грипозним. До майбутньої епідемії рекомендують підготуватися заздалегідь. Відомо, що хворобу легше попередити, аніж лікувати. Єдиний спосіб уберегтися од вірусу — вакцинація. А Міністерство охорони здоров'я України уповноважене заявити: безкоштовних щеплень не буде!

Наша фармацевтична промисловість не випускає протигрипозної вакцини і найближчим часом навряд чи зможе налагодити її виробництво. Населення щеплюють закордонними препаратами. Сьогодні в Україні офіційно зареєстровано три вакцини проти грипу: «Флюарикс», «Ваксигрип» та «Інвлувак». «Флюарикс», за словами наших лікарів, є хітом нинішньої антигрипозної вакцинації. У спеціальних щеплювальних центрах, які відкрив по Україні в рамках програми щеплень «Ваше здоров'я» американський медичний центр, кожен бажаючий може отримати свою дозу. Вартість одного щеплення «Флюариксом» — 79 грн., для столиці — 99 грн. Далеко не кожен українець може дозволити собі такий укольчик.

Втім, американська програма і не розрахована на всіх, а тільки на 100 тисяч громадян. Що ж робити решті? Дільничні лікарі розводять руками і радять їсти цибулю та часник. Вони зі свого службового обов'язку щодня контактують з грипозними хворими, але самі не мають фінансової можливості убезпечити себе од вірусу. Міністерство охорони здоров'я і раде б допомогти і своїм працівникам, і народу, та немає чим. У 1998 році медичне міністерство, хоч і з запізненням, але отримало від Кабінету Міністрів один мільйон гривень на протигрипозну боротьбу. Тоді грип на повну силу лютував у країні, а медики чекали результатів оголошеного тендеру на закупівлю потрібної вакцини. У цьому році міністерство ще влітку попросило в Кабміну 3,8 млн. грн. на профілактичні заходи. Хвороба наступає, а грошей на безкоштовну вакцинацію епідемічних груп ризику нема і, схоже, не буде. Отже, рятуйтеся хто як може, любі співгромадяни. Їжте побільше цибулі. Диви, грип зляка-ється неприємного запаху і не захоче мати з вами справу.

Ольга ВАУЛІНА.

Кросворд

По горизонталі: 1. Польське місто фестивалів естрадної пісні. 4. Пісенне дерево в Україні. 7. Море-озеро в Азії. 8. Музичний твір для трьох голосів. 9. Історичний роман Ліни Костенко. 10. Видовбані з дерева черевики. 12. Літня королівська резиденція в Англії. 15. Різновид халцедону, напівдорогоцінний камінь. 17. Стан людини перед припадком істерії. 19. Одна із назв православного монаха. 20. Персонаж оповідання С. Васильченка «Мужицька арихметика». 21. Чергування голосних у складі однієї морфеми. 24. Відомий у минулому актор, один з організаторів театру імені І. Франка. 26. Збірник церковних творів. 27. Крилата комаха-розбійниця. 28. Чорний або червоний птах, який живе коло води. 29. Офіцерський чин у яничар. 30. Татарське зілля.

По вертикалі: 1. Колишнє поселення на вільних землях. 2. Християнське свято. 3. Англійський фізик, який одержав титул барона Кельвіна. 4. Український боксер. 5. Священна квітка в Індії. 6. Відомий український хірург і вчений. 11. Прийоми вирощування сільгоспкультур. 13. Батьківщина Одіссея. 14. Столиця Марокко. 16. Пиха, зарозумілість. 18. Старовинні речі. 22. Острови у Вест-Індії. 23. Місто в Південно-африканській Республіці. 24. В'ялена на сонці риба у народів Східного Сибіру. 25. Місто на річці Абакан.

Відповіді до кросворда, надрукованого 11 грудня

По горизонталі: 1. Глібов. 4. Астрая. 9. Корал. 10. Канна. 12. Імбир. 14. Алабама. 17. Шеол. 18. Музи. 19. Шевро. 20. Орнат. 23. Удай. 24. Олаф. 25. Комаров. 29. Собор. 31. Рабле. 33. Дедал. 34. Талант. 35. Акимов.

По вертикалі: 1. Гаркуша. 2. «Іван». 3. Оскал. 5. Селім. 6. Ромб. 7. Ядерник. 8. Граб. 11. Наливайко. 13. Мамонтова. 15. Агрономом. 16. Автокар. 21. Курсант. 22. Єфремов. 26. Орден. 27. «Аїда». 28. Орлик. 30. Баюл. 32. Бром.

Редактор номера Олександр БІЛИК.
Перший заступник головного редактора Анатолій ГОРЛОВ.
Редколегія: Олександр БІЛИК, Леонід БРОВЧЕНКО, Віталій ЖЕЖЕРА, Володимир КРАСНОДЕМСЬКИЙ, Світлана ПИСАРЕНКО, Анатолій СОЛОНСЬКИЙ, Віталій СУДДЯ.
Головний редактор Сергій ПРАВДЕНКО.

◊ За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
◊ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
◊ За точність викладених фактів відповідальність несе автор.
◊ Рукописів не повертаємо.
◊ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Загальний тираж 236694.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 03047, Київ-47, проспект Перемоги, 50

Зам. 0311241.
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Голос України

Газета виходить з 1 січня 1991 року.
Адреса ВР України: 252019, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5.
Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.
ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-86-50, 441-89-34, 441-89-44; телефакс — 449-85-62.
E-mail: sekret@golos.relc.com

Засновник і видавець – Верховна Рада України